

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Cidliny a soudkyň JUDr. Aleny Svátkové a Mgr. Miloslavy Štorkové ve věci

žalobce: **Xxx Ing. V. H.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Rezkem, LL.B.
sídlem Krkonošská 2001/16, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení částky 23 679 419,24 Kč s příslušenstvím + měsíčních rent ve výši 62 648 Kč a 13 984 Kč, k odvolání obou účastníků proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. dubna 2024, č. j. 15 C 23/2023-477,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III do částky 13 527 740,77 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 21. 12. 2022 do zaplacení **potvrzuje**, do částky 4 104 866,97 Kč spolu s měsíční rentou ve výši 62 648 Kč od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2026 a měsíční rentou ve výši 13 984 Kč od 1. 1. 2027 do dožití a ve výroku IV o náhradě nákladů řízení mezi účastníky se **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

II. Odvolací řízení o odvolání žalované proti výroku II a IV se **zastavuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje E.P.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným rozsudkem řízení zastavil do částky 5 812 011 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % od 21. 12. 2022 do zaplacení (výrok I). Výrokem II uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 234 800,50 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně ode dne 21. 12. 2022 do zaplacení a částku, rovnající se zákonnému úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 1 312 840,76 Kč od 15. 12. 2022 do 21. 12. 2022 v patnáctidenní lhůtě od právní moci rozsudku. Výrokem III zamítl žalobu v části, jíž se žalobce po žalované domáhal úhrady částky 17 632 607,74 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 21. 12. 2022 do zaplacení a dále pravidelné měsíční renty ve výši 62 648 Kč, splatné k 15. dni v měsíci v době od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2026 a pravidelné měsíční renty ve výši 13 984 Kč, splatné rovněž k 15. dni v měsíci od 1. 1. 2027 do dožití. Výrokem IV uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 2 088 Kč v třídenní lhůtě od právní moci rozsudku.
2. Takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobce domáhal náhrady škody a nemajetkové újmy. Nárok odůvodnil tím, že dne 3. 3. 2015 převzal usnesení ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu z téhož dne, jímž bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku a trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1, 3 písm. b) téhož zákona a trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 3 téhož zákona a trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1, 3 písm. b) téhož zákona ve stádiu pokusu dle § 21 téhož zákona. Dne 4. 3. 2015 byl vyslechnut v nočních hodinách Policií ČR, odborem terorismu a extremismu na služebně v Hradci Králové. Byla u něj realizována domovní prohlídka nejen v prostorách zaměstnavatele, tedy Armády ČR, ale i v místě bydliště. V místě bydliště šlo o stresující a traumatizující záležitost nejen pro žalobce, ale i pro jeho manželku a její dvě nezletilé děti. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal stížnost. Přípravné řízení bylo ukončeno v létě 2017, dne 27. 7. 2017 obdržel sdělení o podání obžaloby. Podal návrh na předběžné projednání obžaloby. První hlavní líčení se konalo u Městského soudu v Praze dne 15. 5. 2018, ten dne 21. 12. 2018 rozsudkem pod sp. zn. 41 T 5/2015 žalobce dle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil obžaloby. K odvolání Vrchního státního zastupitelství Vrchní soud v Praze dne 28. 11. 2019 tento rozsudek zrušil v celém rozsahu a postupem dle § 260 trestního řádu věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Žalobce dne 20. 7. 2020 podal stížnost na průtahy v řízení. Vrchní státní zastupitelství dne 14. 9. 2020 sdělilo, že k průtahům nedochází. Dne 25. 1. 2022 žalobce podal návrh na zastavení trestního stíhání, Vrchní státní zastupitelství v Praze usnesením ze dne 31. 1. 2022 trestní stíhání žalobce dle § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastavilo. Usnesení nabylo právní moci dnem 8. 2. 2022. Žalobce proto požadoval z titulu nezákonného trestního stíhání náhradu škody, spočívající v náhradě nákladů řízení, které účelně vynaložil na zproštění obžaloby, konkrétně právního zastoupení ve výši 575 382 Kč. Dále se domáhal zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu a náhrady ušlého platu. K nemajetkové újmě uvedl, že trestní stíhání negativně ovlivnilo jeho osobní i pracovní život. Sdělením obvinění a vedením trestního stíhání byla zasažena jeho čest a dobrá pověst, společenský i rodinný život včetně pracovního uplatnění. De facto trestní stíhání způsobilo konec úspěšné vojenské kariéry žalobce a nemožnost získání jiného zaměstnání, odpovídající dosaženému vzdělání, zkušenostem a kvalifikaci. V okamžiku zahájení trestního stíhání byl ve služebním poměru na pozici voják s hodností xxx. Již šestým rokem byl ve funkci xxx Ministerstva obrany. Byl ve služebním poměru na dobu určitou do 31. 12. 2017. Měl za sebou úspěšnou kariéru. Za dosahování výborných pracovních výsledků byl opakovaně odměňován včetně udělování medailí a vyznamenání. Náčelníkem Generálního štábu Armády České republiky byl vybrán ke studiu na „National Defense University of Washington D.C., USA“. Tato univerzita výběr osoby žalobce potvrdila a udělila mu vízum, stejně jako jeho manželce a dvěma nezletilým synům. Zařídila ubytování, školy pro nezletilé a letenky. Ke studiu měl nastoupit v červenci 2014.

S ohledem na prověřování ministr obrany Martin Stropnický nepodepsal již připravený personální rozkaz. Kdyby žalobce úspěšně ukončil toto studium, je pravděpodobné, že by byl jmenován do funkce xxx. Později na výzvu soudu dle § 118a odst. 1, 3 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) doplnil, že není v jeho silách prokázat, že by došlo k povýšení na tuto konkrétní pozici. Je však pravděpodobné, s ohledem na výborná hodnocení a absolvování zahraniční vysoké školy, že by k povýšení došlo minimálně na uvedenou pozici, případně na pozici ještě lépe platově ohodnocenou. Vycházel z příkladu postupu xxx J.Z., který byl jmenován xxx Armády ČR po třech letech od převzetí funkce xxx podpory Ministerstva obrany. Tento postup může potvrdit svědek Ing. P.P.. Proto požadoval za léta 2018-2020 rozdíl mezi vypláceným výsluhovým příplatkem a platem xxx Ministerstva obrany. Od roku 2021 vzhledem k předpokládanému povýšení po třech letech rozdíl mezi vypláceným výsluhovým příspěvkem a platem xxx xxx Armády ČR. Tehdejší ministr obrany Stropnický nectil zásadu presumpce nevinu, vydal rozkaz o určení do dispozice a přímo uvedl, že se trestný čin stal a že jej žalobce spáchal. Trestním stíháním a v příčinné souvislosti mezi jednáním a následnými kroky tehdejšího ministra obrany ČR byly žalobci způsobeny útrapy – dehonestace nejen mezi kolegy, ale i na celostátní úrovni z důvodu medializace případu. Podobizna žalobce se objevovala v médiích. V důsledku toho se u něj projevil závažné zdravotní obtíže trvalého charakteru. Již samotné zahájení trestního stíhání bylo velice traumatizující, délka trestního řízení trauma prohlubovala a zhoršovala. Žalobci byla diagnostikována xxx porucha. Dlouhodobě je v péči psychiatrického oddělení Ústřední vojenské nemocnice v Praze. Byl opakovaně hospitalizován a je medikován. Posudková komise Ústřední vojenské nemocnice přezkoumala zdravotní stav žalobce a vydala stanovisko, podle něhož je neschopen vojenské činné služby. To mělo za následek propuštění z vojenské činné služby. Nemohl získat jiné zaměstnání, odpovídající jeho znalostem a zkušenostem. Po propuštění z vojenské činné služby v období let 2018-2019 se žalobce aktivně snažil získat zaměstnání, odpovídající vzdělání a zkušenostem v soukromém sektoru, projevil se u něj však opětovně zdravotní komplikace shora popsané a musel pracovní poměr ukončit. Pracovní kariéra žalobce tak byla zcela zničena a je nemožné, aby mu byla navrácena. Rozdíl mezi vypláceným výsluhovým příplatkem a platem xxx či zástupce náčelníka Generálního štábu za dobu od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2023 vyčíslil částkou 4 104 867 Kč. Výsluhový příspěvek za roky 2024-2026 podle žalobce bude vycházet z příspěvku z roku 2022 ve výši 59 012 Kč. Plat zástupce xxx byl 121 600 Kč, rozdíl činí 62 648 Kč, dále požaduje měsíční rentu ve výši 13 984 Kč od 1. 1. 2027 do dožití. K nemajetkové újmě doplnil, že na něj byla vyvíjena psychická zátěž, která mu způsobila doživotní zdravotní komplikace. Není prognóza uzdravení se. Je denně medikován, aby se jeho zdravotní stav nezhoršoval a nemusel být hospitalizován. Nemůže být ve stresu, proto je vyloučen z profesního života. Po dobu více než 7 let byl v neustálém stresu a obavách, zda vyjde pravda najevo a bude obžaloby zproštěn. Navíc obavy byly umocněny tím, že mu hrozil trest odnětí svobody na dobu až 12 let, propadnutí majetku a patrně i peněžitý trest. Tyto útrapy nenávratně poškodily zdraví žalobce, z toho důvodu požaduje zadostiučinění ve výši 14 500 000 Kč. Částka 10 000 000 Kč je podle něj adekvátní, i když ani tato částka nemůže kompenzovat či navrátit uplynulých 7 let života či navrátit mu zdraví. Požaduje i ztrátu pracovního uplatnění, což vyčíslil částkou 4 500 000 Kč. Na základě žádosti žalobce mu žalovaná přiznala částku 1 312 840,76 Kč, která byla žalobci vyplacena dne 22. 12. 2022. Sestává z nákladů obhajoby ve výši 512 840,76 Kč, žalobce se z tohoto titulu domáhá nadále doplatku ve výši 62 541,24 Kč. Náhrada ušlé mzdy nebyla žalobci přiznána, zadostiučinění za nemajetkovou újmu činilo 800 000 Kč.

3. Žalovaná nesporevala uplatnění nároku žalobcem ke dni 14. 6. 2022. Potvrdila úhradu výše uvedených částek i jejich právní důvod. K tzv. obhajnému uvedla, že odškodnila všechny úkony, spojené s řízením, vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 5/2017, až na účast při domovní prohlídce dne 3. 3. 2015, účast při výslechu žalobce dne 4. 3. 2015, účast při výsleších P. a V., neboť u těchto úkonů nebyly shledány důvody pro navýšení odměny. Rovněž nebyl dohledán úkon dostavení se k výslechu Š., neboť podle trestního spisu právní zástupce u tohoto úkonu nebyl

přítomen. Stejně tak nebyl přiznán úkon dne 31. 7. 2015 - porada s klientem s ohledem na výklad Ústavního soudu u tzv. dalších porad, přesahujících 1 hodinu s odkazem například na rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 3208/08. Dále nebyl přiznán úkon dne 28. 8. 2015, jímž byla žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu, neboť tento úkon nebyl v trestním spise dohledán. Nebyla přiznána odměna za úkon dne 15. 10. 2015, jímž měla být stížnost proti opravnému usnesení, ten rovněž nebyl v trestním spise dohledán. Stejně lze vztáhnout na návrh na zastavení trestního stíhání. Nebyl přiznán úkon dne 7. 11. 2016, jímž měla být porada s klientem a účast při výslechu Ing. H. z týchž důvodů. Nebyl přiznán úkon dne 28. 2. 2017 - porada s klientem z týchž důvodů. Nebyl přiznán ani úkon dne 12. 4. 2017, jímž měl být podnět k výkonu dohledu nad postupem Vrchního státního zastupitelství, tento úkon nebyl dohledán. Nebyla přiznána odměna za účast u hlavního líčení dne 15. 5. 2018. Podle trestního spisu trvalo od 09:15 hodin do 15:15 hodin, což odpovídá pouze třem úkonům právní služby. Účast u hlavního líčení dne 21. 12. 2018 byla přiznána pouze jednou polovinou s odkazem na § 11 odst. 2 písm. f) zákona č. 177/1996 Sb. – advokátního tarifu (dále jen a. t.). Žalovaná žalobci přiznala pouze 484 480,50 Kč. Cestovné bylo přiznáno v pozmeněné výši – 17 554,26 Kč. Byla zohledněna kritéria kombinované spotřeby, průměrné ceně nafty a amortizace vozidla v souladu s vyhláškou o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro určení poskytování cestovních náhrad, která se vydává každoročně. Náhrada za promeškaný čas byla přiznána v požadované výši. Naopak nebylo přiznáno parkovné, neboť je pokryto režijním paušálem. Náhrada za ubytování byla přiznána v požadované výši. Celkem tak na nákladech obhajoby byla přiznána částka 512 840,76 Kč. K náhradě ušlého zisku žalovaná uvedla, že měl představovat rozdíl mezi vypláceným výsluhovým příspěvkem a platem xxx Ministerstva obrany či zástupce náčelníka Generálního štábu, tento nárok shledala nedůvodným. V prvé řadě uvedla, že žalobce měl na pozici xxx Ministerstva obrany sjednat služební poměr na dobu určitou do 31. 12. 2017 bez záruky dalšího pokračování či povýšení. Nedošlo-li by k ukončení služebního poměru ze zdravotních důvodů, avšak uplynutím doby určité, neměl by žadatel na výsluhový příspěvek ze zákona nárok, odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2019. Žalobce neměl zaručené povýšení na pozici zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR. Ze strany žalobce jde pouze o teoretické nepodložené tvrzení. Navíc výše škody za léta 2023-2026 byla stanovena pouze odhadem. Poukázala i na to, že žalobce byl v průběhu trestního stíhání nejprve přeložen na jinou pozici, za kterou pobíral plat, následně byl zaměstnán v civilní firmě jako vrcholový manažer, a i za tuto funkci pobíral plat. S poukazem na rozsudek Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30 Cdo 2256/2011 zdůraznila, že žalobce byl stíhán pro trestné činy zneužití pravomoci úřední osoby, porušení povinnosti při správě cizího majetku, byl ohrožen trestní sazbou v délce až 12 let. Trestní stíhání trvalo asi 7 let, figurovali v něm 4 obvinění a věc vyžadovala rozsáhlé dokazování. Žalovaná konstatovala, že v trestním řízení došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí, za což se žalobci omluvila. Shledala důvody i pro přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích ve výši 800 000 Kč. Přihlédla k zásahu do profesní sféry, trvalým zdravotním následkům. Předložená tvrzení a důkazy svědčí samostatnému nároku na náhradu škody na zdraví. Nemohla odhlédnout ani od toho, že v roce 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání trestného činu pojistného podvodu a tato skutečnost byla rovněž medializována. Žalobce byl již veřejností znám jako pachatel trestné činnosti, zásah do jeho pověsti v tomto smyslu byl tak podstatně snížen.

4. Soud prvního stupně s ohledem na zpětvzetí žalobce do částek 508 311 Kč s příslušenstvím a 5 303 700 Kč řízení zastavil.
5. Po provedeném dokazování vzal soud prvního stupně za prokázané následující:
 - Ze spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 41 T 5/2017, to, že žalobci bylo dne 3. 3. 2015 doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestné činy porušení povinnosti při správě cizího majetku a zneužití pravomoci úřední osoby. Dne 4. 3. 2015 v nočních hodinách následoval jeho výslech. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce podal stížnost. Následně byla

realizována domovní prohlídka jak v prostorách zaměstnavatele žalobce, tak i na adrese žalobce v xxx. Následovalo přípravné řízení, byli vyslýcháni svědci. Žalobce podával návrhy na zastavení trestního řízení, podal podnět k výkonu dohledu nad postupem Vrchního státního zastupitelství ve věci, vedené pod sp. zn. VZV 6/2015. V srpnu 2015 byla žalobci doručena obžaloba a následovalo hlavní líčení. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 21. 12. 2018, sp. zn. 41 T 5/2015, žalobce obžaloby zprostil. K odvolání Vrchního státního zastupitelství Vrchní soud v Praze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 10 To 68/2019, tento rozsudek zrušil a věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Vrchní státní zastupitelství posléze nejprve část, vedenou proti žalobci, vyloučilo ze společného řízení a dne 31. 1. 2022 trestní stíhání žalobce zastavilo, usnesení nabylo právní moci dnem 8. 2. 2022. Ohledně domovní prohlídky u žalobce doma bylo v řízení prokázáno, že k ní došlo na základě příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. 2. 2015, sp. zn. 22 Nt 903/2015. Byt otevřela manželka žalobce D. K., bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce spolu s příkazem k domovní prohlídce. V 05:43 hodin byl žalobce zadržen jako obviněný a byl poučen o svém procesním postavení, zvolil si obhájce Mgr. Martina Rezka. V bytě se kromě manželky žalobce nacházely děti A.L., narozený xxx, a V. K., narozený dne xxx. Ohledně nákladů právního zastoupení soud prvního stupně žalobce ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. vyzval k nutnosti doplnění tvrzení, směřujícím k tomu, že sporované úkony ze strany žalované byly skutečně provedeny. K tomu vzal soud prvního stupně za prokázané, že dne 3. 3. 2015 byl právní zástupce žalobce účasten na domovní prohlídce a dne 4. 3. 2015 při výslechu žalobce, P. a V., v ranních hodinách. Konání porady dne 31. 7. 2015 vyplývá z potvrzení o poradě s klientem. K úkonu ze dne 28. 8. 2015, jímž je žádost o přezkoumání policejního orgánu, byla doložena listina z téhož dne – žádost o přezkoumání policejního orgánu včetně doručky, odeslané Nejvyššímu státnímu zastupitelství dne 31. 8. 2015. Stížnost proti opravnému usnesení byla prokázána č. l. 305 spisu, stížnost byla odůvodněná. Návrh na zastavení trestního stíhání ze strany žalobce byl založen na č. l. 307 včetně doručky adresáta – Národní centrála proti organizovanému zločinu. Porada s klientem ze dne 28. 2. 2017 byla prokázána záznamem o poradě s klientem. Podnět k výkonu dohledu nad postupem Vrchního státního zastupitelství byl prokázán jeho podáním dne 12. 4. 2015. Ze záznamu o proběhnuté poradě ze dne 7. 11. 2016 vyplývá, že proběhla. Naopak nebylo prokázáno, že dne 7. 11. 2016 došlo k účasti při výslechu žalobce.

- K průběhu žalobcova odvolání z pozice brigádního generála a profesní kariéry to, že dne 9. 3. 2015, sp. zn. 31/2015, vydal ministr obrany Martin Stropnický personální rozkaz o dočasném zproštění výkonu služby dnem 10. 3. 2015 podle § 9 zákona o vojácích z povolání, neboť je zde důvodné podezření ze spáchání trestného činu a další výkon služby by ohrožoval její důležitý zájem. Současně byl přeložen do podřízenosti jiného služebního orgánu ve stejném místě výkonu služby a určen do dispozice prvního zástupce náčelníka generálního štábu s odkazem na to, že dne 5. 3. 2015 náčelník generálního štábu Armády České republiky obdržel usnesení Policie České republiky, útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 3. 3. 2015, č. j. ÚOOZ-1975/TČ-2013-290020, jímž bylo žalobci sděleno zahájení trestního stíhání a další výkon služby by ohrožoval důležitý zájem služby. Pohovoru dne 9. 3. 2015 z tohoto důvodu se účastnil náčelník Generálního štábu Armády ČR Ing. P.P., první zástupce náčelníka generálního štábu Ing. Josef Bečvář a žalobce.
- Dále vzal soud prvního stupně za prokázanou masivní medializaci věci ve sdělovacích prostředcích. V Lidovkách.cz ze dne 6. 3. 2015 vyšel článek s textem: armáda se zbavuje obviněného z kauzy xxx, pryč musí xxx H.. K tomu komentáře od J. B. ze dne 6. a 7. 3. 2015: xxx xxx xxx. Dál ze serveru ČT 24 ze dne 6. 3. 2015, dozvuky obvinění: xxx xxx xxx, Lidovky.cz ze dne 6. 3. 2015: xxx xxx xxx. Stejně tak Lidovky.cz diskuze: xxx xxx xxx. Komentáře ohledně postupu žalobce: Dále Seznam Zprávy ze dne 11. 9. 2018, xxx xxx xxx. Obdobné články ke kauze žalobce vycházely i v Lidovkách.cz ze dne 7. 3. 2015, I-rozhlas ze dne 10. 3. 2015, Hospodářské noviny ze dne 10. 3. 2015, Novinky.cz ze dne 6. 3. 2015, Hospodářské noviny z 25. května 2015.

- K obraně žalované ohledně dalšího trestního stíhání vzal soud z článku iDNES.cz za prokázané, že podle tohoto článku ze dne 17. 3. 2015 ministr v úterý odvolal xxx, manželku obviněného xxx ministr Martin Stropnický, ředitelku xxx D. K., spolu s manželem xxx. V. H. je obžalována z pojistného podvodu s autem, její manžel před pár dny skončil ve funkci kvůli obvinění z xxx. Obdobně Server ČT24: xxx xxx xxx. Dále ze dne 17. 3. 2015: xxx xxx xxx a ze dne 17. 3. 2015, Hospodářské noviny: xxx xxx xxx
- Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. 5 T 9/2015, to, že žalobce byl trestně stíhán z pojistného podvodu ve formě spolupachatelství a vůči němu i jeho ženě bylo zahájeno trestní stíhání usnesením ze dne 26. 11. 2014, č. j. KRPA-393706-12/TČ-2014-001392. Dne 15. 4. 2015 proběhlo hlavní líčení, kde žalobce jako obžalovaný uvedl, že způsobenou škodu uhradil před vznesením nároku pojišťovny. Uznal, že lživě pojišťovně oznámil pojistnou událost a lituje toho. Uvedl, že se již čtvrtý týden léčí s akutní stresovou poruchou, jednání má vliv na jeho kariéru a zdravotní stav. Rozsudkem téhož soudu, č. j. 5 T 9/2015-264, byli žalobce i jeho žena uznáni vinní přečinem pojistného podvodu a bylo upuštěno od jejich potrestání. Rozhodnutí nabylo právní moci dnem 5. 5. 2015.
- Ze spisu, sp. zn. VP 433/TČ-2017, to, že proti žalobci bylo zahájeno další trestní stíhání za únik psa a pokousání osoby. Státní zastupitelství trestní stíhání obviněného pod sp. zn. 2 Zt 378/2017 podmíněně zastavilo a následně Okresní státní zastupitelství v Kladně dne 5. 8. 2018 schválilo narovnání – dohodu mezi žalobcem a Ing. P.P., který měl být ze strany psa žalobce pokousán.
- Ke zdravotnímu stavu žalobce v době před zahájením trestního stíhání z oddělení nemocí z povolání Ústřední vojenské nemocnice, posudku o zdravotní způsobilosti k vyslání do zahraničí, že žalobce byl zdravotně způsobilý k výjezdu k ostatnímu dlouhodobému služebnímu pobytu v zahraničí s datem vydání 17. 4. 2014. Ze strany Národního bezpečnostního úřadu mu bylo vydáno osvědčení o možnosti seznamování se s dokumenty na úroveň přísně tajné s platností do 30. 8. 2015.
- K zásahu do zdravotní sféry žalobce z rozhodnutí přezkumné komise Ústřední vojenské nemocnice, vojenské Fakultní nemocnice Praha, č. osvědčení o nemoci 322/17, že žalobce byl ve zdravotní klasifikaci shledán jako neschopen D a od 9. 11. 2015 byl neschopen k vojenské činné službě. V odůvodnění je uvedeno, že k situaci došlo vlivem dlouhodobé intenzivní stresové zátěže postihující všechny stresové faktory, v důsledku problému v zaměstnání došlo k xxx xxx s narušením profesní výkonnosti, xxx od března 2015. Přes léčbu nedošlo ke zlepšení stavu. Od 4. 9. 2017 byl v pracovní neschopnosti, na xxx oddělení ÚVN Praha byl hospitalizován od 11. do 24. 10. 2017. Od listopadu 2017 je zařazen do xxx, z psychiatrického hlediska je dlouhodobě neschopen výkonu původní profese, neboť nelze spolehlivě vyloučit možnost iracionálního rozhodnutí podmíněného emočními mechanismy.
- Ze znaleckého posudku doc. MUDr. Ilji Žukova, CSc. ze dne 21. 12. 2023, zadaného ze strany žalující k posouzení duševního stavu žalobce, to, že i dle terapeutických sezení z let 2017 měl žalobce zájem vrátit se do služby, měl nárok na výjezd do americké univerzity s rodinou a výjezd mu byl zrušen. Byl obviněn z pojišťovacího podvodu, byla na něj podána i obžaloba. Nakonec byl propuštěn. Všichni z generálního štábu se mu vyhýbají a nedávají mu úkoly, nemá co dělat. Jako by přitahoval maléry. Dva a půl roku byl držen v profesní likvidaci, byl sklíčený, cítil smutek, fyzické problémy, křeče v břiše. Dříve byl na dvou misích v Bosně a Afghánistánu. Vše zvládal bez potíží. Podle závěru byl pacient v náročné životní situaci, která jej úzkostně dekompenzovala. Nevykazuje hlubší psychopatologii. Cítí se být nespravedlivě stíhán. Situace je komplikována dalším trestním oznámením v jiné kauze. Proběhlé stíhání pro zneužití pravomoci při správě cizího majetku se podle znalce zdá většinou rozhodující při rozvoji současné

diagnostikované xxx. Jsou zde dány i incipientní změny osobnosti po katastrofické události. Znalec potvrdil kauzalitu – většinou rozhodující vliv stíhání pro zneužití pravomoci veřejného činitele s diagnostikovanou poruchou. Byla konstatována i změna osobnosti. Znalec dále uvedl, že určité psychologické potíže měl žalobce již před zahájením trestního stíhání, vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 5/2015, a souvisely s jinými, posuzovaným nezakryvanými stresory. Ty byly brány jako neopominutelné a do jisté míry predikující. Již před započítáním této kauzy byly u žalobce přítomny jiné stresory, ty časem pomínuly. Stresující událostí byl i pojistný podvod, který byl v podstatě ve prospěch posuzovaného uzavřen. Aktuální trestní stíhání vedlo žalobce k vyhledání lékařské pomoci a medikaci. Mohl být vyhozen z armády a postaven mimo službu již před trestním stíháním právě pro kauzu pojistného podvodu, vedenou pod sp. zn. 41 T 5/2015 či 0P 352/2020. Je rozdíl být postaven mimo službu a jít na řadu let do vězení, což mu nepochybně hrozilo a on to intenzivně vnímal. Žil život obžalovaného s hrozícím vysokým trestem odnětí svobody. To bylo stresem zásadnějším, rozhodujícím pro stávající psychologický stav. Mezi řízením, vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 5/2017, a psychologickou poruchou žalobce je většinou rozhodující souvislost. Zásah do zdravotní sféry žalobce byl prokázán i z lékařské zprávy MUDr. Vlastimila Tichého, primáře psychiatrického oddělení ÚVN VFN Praha ze dne 28. 2. 2022. Tento lékař rovněž klasifikoval u žalobce těžkou xxx xxx – xxx vlivem dlouhodobé intenzivní stresové zátěže, postihující všechny stresové faktory současně. Poukázal na profesní likvidaci, společenskou dehonestaci, ekonomické ohrožení, trestní stíhání. To vedlo k neurotizaci, k rozvoji chronických stavů, silné úzkosti až ochromujícího rázu s narušením profesní výkonnosti. Nyní je neschopen výkonu profese, nelze spolehlivě vyloučit možnost iracionálního rozhodování podmíněného emočními mechanismy.

- Z výpovědi žalobce to, že vstoupil do armády v necelých 20 letech. Na Vojenské akademii Antonína Zápotockého v Brně vystudoval obor tankový a automobilní a zbraně a munice. V armádě sloužil více než 30 let. Úkoly plnil velmi dobře. Působil v Bosně a Hercegovině v rámci operace ESFOR. V Bosně byl 9 měsíců v roli operačního důstojníka. Při vstupu České republiky do NATO v roce 1999 byl vybrán do stálé delegace při NATO. Tři roky sloužil v Bruselu. Následně jej vybrali do kurzu Generálního štábu na univerzitě obrany. Dostal záslužný kříž ministra obrany. Byl vybrán na funkci náčelníka xxx při spojeneckém velitelství NATO v Heidelbergu. Následně vyjel do Afghánistánu, kde byl šest měsíců jako xxx do roku 2008. Poté jej náčelník Generálního štábu požádal, aby převzal funkci xxx Generálního štábu, což činil od roku 2009. V roce 2011 byl jmenován do hodnosti generála. V roce 2013 jej náčelník generálního štábu Ing. P.P. navrhl ke studiu National Defense University ve Washingtonu v USA. V roce 2014 prošel výběrem na americké ambasádě včetně jazykových a dalších testů. Posléze byly celé rodině uděleny pasy, věděl, kde budou bydlet, kam budou děti chodit do školy, byly připravené letenky, poté ministr obrany Stropnický nepodepsal personální rozkaz, a naopak jej dal do dispozice právě na základě daného trestního stíhání. Žijí v Xxx, ta má asi 4 500 obyvatel. O proběhlé domovní prohlídce věděli všichni lidé, kteří šli do práce okolo. Bylo to probíráno i v televizi a novinách. Tchýně nosila výstřižky z novin, tchán chodil po vesnici, ukazoval noviny a manželce řekl, co to do rodiny přivedla za člověka. V březnu musel vyhledat lékařskou pomoc, nejprve šel k praktické lékařce, následně na psychiatrii k MUDr. T., kde se léčí dodnes. Za měsíc zhubnul 15 kg a jeho žena asi 10 kg. Mohli pouze pracovat na zahradě, protože i jeho žena byla odvolána ze své funkce v Armádě České republiky. To jej dohnalo až do hospitalizace. Potom byl z Armády ČR propuštěn. V civilu začal hledat práci, poslal životopis asi na 20 míst, nikdo se neozval, protože v Googlu figurovalo jeho jméno s tím, že je zločinec. Začal pracovat v xxx u pana D., musel denně dojíždět 250 km. V objektu byly problémy, nakonec to psychologicky nezvládl. K trestnímu stíhání ohledně pojistného podvodu uvedl, že generálporučík M. k tomu uvedl, že by to měl vyřešit, protože se to netýká jeho práce ani služby v armádě. Oba se k pojistnému podvodu s manželkou přiznali, zaplatili peníze na fond obětí trestné činnosti, vše vyřešili s pojišťovnou.

- Z výpovědi manželky žalobce Ing. D. H. to, že potvrdila obdobné zásahy jako žalobce. On byl ředitelem xxx, ona ředitelkou xxx Ministerstva obrany. Na počátku trestního stíhání žalobce na tom byli oba psychicky podobně, 14 dní nebo 3 neděle nemohli dělat nic, ani spát, ani jíst. Následně se vzpamatovali a navštívili psychiatra, ten začal oba léčit. Trestní stíhání z pojistného podvodu bylo otevřeno právě proto, že šlo o žalobce. Na společnost, kde ona pracovala, byla poslána finanční kontrola, kontrola z Úřadu práce, sociálky, veřejnoprávní kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu. Slyšela, že manželka nezdá na jednání, na která by jej jinak zvali. Byla vdaná necelý rok, měla dvě nezletilé děti, které s nimi žily. Všichni působili jako trosky, rodiče jí vyčítali, koho přivedla do rodiny.
- K otázce náhrady ušlého zisku, který měl spočívat v rozdílu mezi vypláceným výsluhovým příspěvkem a platem xxx Ministerstva obrany a dále xxx Generálního štábu Armády České republiky a k přiznání rent, soud prvního stupně postupem dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. na jednání dne 29. 2. 2024 žalobce poučil o nutnosti doplnit tvrzení, že při obvyklém běhu událostí, tedy nebýt trestního stíhání, by žalobce dosáhl konkrétního místa v kariérním postupu u Armády České republiky. K tomu, aby předložil důkazy a dále doplnil tvrzení, v jakém konkrétním časovém okamžiku by kariérního místa fakticky dosáhl, aby navrhl důkazy k prokázání toho, že jedinou příčinou, proč tohoto postupu nedosáhl, bylo právě toto trestní stíhání. Dále jej vyzval k doplnění tvrzení a důkazů ohledně vyplácení doplatku výsluhového příspěvku. K tomu žalobce doplnil, že by po absolvování zahraniční vysoké školy došlo k jeho povýšení na pozici zástupce náčelníka generálního štábu, což opírá o postup jeho nástupce ve funkci xxx podpory Ministerstva obrany generálporučíka Ing. J.Z.. Nemůže prokázat, že by došlo k jeho povýšení na tu konkrétní pozici, avšak je to pravděpodobné až hraničící s jistotou, že by vzhledem k výborným hodnocením a absolvování zahraniční vysoké školy k povýšení došlo minimálně na pozici xxx Generálního štábu Armády ČR. Dále předložil listiny, týkající se vývoje jeho služebního poměru, zejména poté, kdy byl dán do dispozice. Výši faktických příjmů a faktických výší výsluhového příspěvku vzal soud prvního stupně za prokázanou z potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti za rok 2018, z oznámení Ministerstva obrany, kdy pro rok 2022 od 1. 6. 2022 činí výsluhový příspěvek 51 118 Kč. Dále mu dnem 18. 1. 2018 bylo přiznáno odchodné. Ke dni 20. 6. 2022 byl proveden výpočet, kdy z průměrného měsíčního hrubého služebního platu ve výši 73 703 Kč následovalo odchodné ve výši 510 192 Kč. Dne 20. 6. 2022 byl opět zvýšen výsluhový příspěvek. Ukončení služebního poměru vzal soud prvního stupně za prokázané z výnosu ve věcech personálních ze dne 21. 11. 2017, sp. zn. 152/2017, s tím, že ke dni 24. 11. 2017 zanikl služební poměr vojáka z povolání ztrátou zdravotní způsobilosti.
- Z podkladů, zaslaných žalobcem ke dni 10. 4. 2024 k otázce, jaký byl další kariérní postup vojáků, kteří v minulosti působili na pozici xxx xxx, kancelář ministryně obrany ke dni 4. 4. 2024 uvedla, že na služebním místě xxx xxx ministerstva obrany byli od doby jeho vzniku 1. 1. 2020 služebně zařazeni dva vojáci z povolání, prvnímu vojákovi zanikl služební poměr uplynutím doby, druhý voják, který byl služebně na místo zařazen dne 1. 8. 2022, je na služebním místě doposud. K uvedenému byla doložena tabulka, týkající se absolventů vysokých vojenských škol v zahraničí s tím, jaký byl služební poměr před vysláním ke studiu v zahraničí a po něm od roku 2009 do roku 2023. Namátkově např. od roku 2013 ředitel sekce náčelník spojovacího vojska AČR, po návratu ze studia z USA ředitel sekce náčelník spojovacího vojska AČR sekce komunikačních informačních systémů MO. Rok 2013, velitel brigády organizačního prvku velitelství, po návratu z USA velitel brigády organizačního prvku velitelství. Rok 2014, zástupce velitele pozemních sil, po návratu z Velké Británie zástupce velitele pozemních sil. Rok 2014, zástupce xxx ředitel operačního odboru sekce rozvoje druhů sil, po návratu z USA ředitel odboru rozvoje přípravy vojsk. Rok 2014, zástupce xxx ředitel operačního odboru, po návratu z USA ředitel odboru rozvoje přípravy vojsk. Rok 2014, vedoucí oddělení řízení odboru zahraničních operací, po návratu z Francie vedoucí oddělení řízení odboru zahraničních operací či zástupce náčelníka

štábu náčelník odboru plánování a řízení velitelství vzdušných sil, po návratu z USA náčelník operačního odboru velitelství vzdušných sil zástupce náčelníka štábu, nebo náčelník štábu vzdušných sil, po návratu z Velké Británie náčelník štábu vzdušných sil. Rok 2015, zástupce xxx rozvoje a plánování schopnosti ministerstva obrany, po návratu z USA zástupce xxx rozvoje plánování schopnosti obrany. Rok 2016, zástupce ředitele společného operačního centra ministerstva obrany, po návratu z USA zástupce ředitele společného operačního centra ministerstva obrany či ředitel odboru vojenského průzkumu a elektronického boje ministerstva obrany, po návratu z Velké Británie ředitel odboru vojenského průzkumu a elektronického boje ministerstva obrany. Rok 2018, vedoucí oddělení chemického vojska z roku 2018 i po návratu z USA byl vedoucím oddělení chemického vojska náčelník chemického vojska pozemních sil, nebo zástupce velitele dvacáté první základny taktického letectva po absolvování ve Velké Británii stále zástupcem velitele dvacáté první základny. Rok 2019, velitel třicátého prvního pluku radiální chemické biologické ochrany, po návratu z USA zástupce náčelníka štábu pozemních sil, či před odesláním do zahraničí, zástupce velitele vzdušných sil, po absolvování ve Velké Británii zástupce velitele vzdušných sil, či vedoucí starší důstojník, specialista oddělení plánování schopnosti odboru plánování, po absolvování ve Francii vedoucí starší důstojník, specialista oddělení plánování schopnosti odboru plánování sekce plánování. Rok 2020, zástupce ředitele, po návratu z USA ředitel agentury xxx Rok 2020, zástupce xxx rozvoje sil ministerstva obrany, po absolvování studia ve Velké Británii zástupce xxx rozvoje sil u ministerstva obrany. Rok 2021, náčelník operačního odboru štábu velitelství kybernetických sil, po návratu z USA náčelník operačního odboru štábu velitelství kybernetických sil. Rok 2022, zástupce velitele třetího střediska speciálního určení 601, po návratu z Francie starší důstojník specialista oddělení řízení přepravy odborů, nebo zástupce xxx plánování a schopnosti ministerstva obrany, po absolvování ve Velké Británii zástupce velitele velitelství obrany.

6. Právně soud prvního stupně postupoval dle § 1, § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1, § 31a odst. 1, 2 a 3 ve spojení s § 22 odst. 1 a § 31 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen odškodňovacího zákona) a vzal za prokázaný skutkový stav týkající se trestního stíhání žalobce a vzniku nezákonného rozhodnutí dle popisu průběhu řízení ve spisu Městského soudu v Praze, vedeného pod sp. zn. 41 T 5/2017. Vycházel i z § 9 zákona o vojácích z povolání.
7. Nejprve se zabýval otázkou odškodnění za nezákonné rozhodnutí ve spojení s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu. Vycházel z toho, že žalobce se domáhá odškodnění z odpovědnostního titulu, jímž je nezákonné rozhodnutí, a nikoliv z nepřiměřené délky řízení, soud tak své dokazování zaměřil na zjišťování intenzity, jakou trestní stíhání zasáhlo do osobnostních práv žalobce a jakou formu a výši odškodnění je třeba v důsledku toho k reparaci takto vzniklé nemajetkové újmy přijmout. Zdůraznil, že dle judikatury vznik nemajetkové újmy zpravidla nelze dokazovat, neboť jde o stav myslí poškozeného a zjišťuje se, zda byly dány objektivní důvody pro to, aby se konkrétní osoba mohla cítit poškozená, posoudit, zda vzhledem ke konkrétním okolnostem případu se i jiná osoba v obdobném postavení mohla cítit dotčena ve složkách, tvořících nemajetkovou sféru žalobce. Neprokuje se, jak se poškozený cítí, ale jestli má důvod cítit se poškozeným, s odkazem na judikaturu jak Nejvyššího, tak Ústavního soudu ČR. V řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 41 T 5/2017, nebyl žalobce pravomocně odsouzen za trestnou činnost, která mu byla dána za vinu usnesením o zahájení jeho trestního stíhání ze dne 3. 3. 2015, č. j. ÚOOZ-1975/TČ-2013-290020. Vrchní státní zastupitelství dne 31. 1. 2022, č. j. VZV 5/2022-15, vydalo usnesení o jeho zastavení. Soud prvního stupně se proto zabýval jednotlivými nároky žalobce z odpovědnostního titulu nezákonného rozhodnutí.
8. V prvním případě se zabýval náklady právního zastoupení. Vycházel přitom z přehledné tabulky jednotlivých úkonů, tak jak byly vynaloženy ze strany právního zástupce žalobce Mgr. Martina Rezka za situace, kdy drtivou většinu těchto úkonů žalovaná nesporeovala a proplatila je. Sporeovala

však požadavek žalobce na navýšení odměny za úkony ze dne 3. 3. 2015 – účast při domovní prohlídce, 4. 3. 2015 – účast při výslechu žalobce, při výslechu P. a V.. Dospěl k závěru, že i tento požadavek žalobce je důvodný, neboť ve všech případech délka trvání odpovídá značné časové náročnosti s odkazem na § 12 odst. 1 a. t. Dále přiznal odměnu za právní úkon dne 1. 7. 2015, neboť bylo prokázáno, že mu byl přítomen zástupce žalobce. Výslech se nekonal, postupoval proto dle § 14 odst. 2 a. t. Dále soud přiznal i částky 3 100 Kč a 300 Kč za poradu s klientem dne 31. 7. 2015 (§ 11 odst. 1 písm. c/ a. t.) i za porady s klientem ve dnech 7. 11. 2016 a 28. 2. 2017. Uzavřel, že množství porad mezi klientem a jeho zástupcem nebylo nadměrné. Rovněž přiznal odměnu za žádost o přezkoumání policejního orgánu ze dne 28. 8. 2015, neboť ze strany žalobce byl tento doklad předložen a přiznána odměna ve výši 1 550 Kč spolu s režijním paušálem dle a. t. Stejně tak měl soud za prokázaný úkon dne 17. 9. 2015, kdy se výslech sice nekonal, a proto mu přiznal odměnu ve výši 1 550 Kč spolu s režijním paušálem. Stejnou částku přiznal za úkon ze dne 15. 10. 2015, jímž byla stížnost proti opravnému usnesení. Ve stejné výši přiznal odměnu za návrh na zastavení trestního stíhání ze dne 1. 9. 2015 i za úkon ze dne 12. 4. 2017, jímž byl podnět k výkonu dohledu nad postupem. Stejnou částku přiznal za úkon ze dne 25. 1. 2022 – návrh na zastavení trestního stíhání. Od 1. 10. 2019 přiznával i nárok na DPH, konkrétně u úkonu ze dne 25. 1. 2022, což byl návrh na zastavení trestního stíhání (1 875,50 Kč + režijní paušál 363 Kč). Naopak neměl za prokázané úkony či dospěl k závěru, že není dán nárok na jejich zaplacení, konkrétně u úkonu za účast při výslechu Ing. H. dne 7. 11. 2016, neboť žalobce přes výzvu soudu prvního stupně dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. nepředložil doklad o účasti zástupce žalobce. Soud souhlasil s účtováním účasti u hlavního líčení dne 15. 5. 2018, úkon trval od 09:15 hodin do 15:15 hodin, což odpovídá třem úkonům právní služby. U účasti u hlavního líčení dne 21. 12. 2018 úkon účtoval pouze polovinou odměny, neboť jednání neproběhlo (§ 11 odst. 2 písm. f/ a. t.). Shrnuje, že na náhradě nákladů řízení účelně vynaložených přiznal žalobci ještě částku 34 800,50 Kč, do částky 27 740,77 Kč žalobu zamítl. Ohledně parkovného souhlasil se žalovanou, že je pokryto režijním paušálem s odkazem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 4 To 54/2017.

9. Za druhé se zabýval náhradou nemajetkové újmy z titulu samotného trestního stíhání. Vycházel z toho, že žalovaná žalobci z tohoto titulu vyplatila 800 000 Kč. Přihlédl k zásahu do profesní sféry, zdravotním zásahům. Zabýval se proto tím, zda tato částka je schopná reparovat vzniklou nemajetkovou újmu dostatečně. Žalobce sám poukazoval na to, že újma se dotkla řady sfér jeho osobnosti. Ohledně sféry zdravotní vyšel z toho, že byly prokázány masivní zásahy, vycházel ze zprávy MUDr. Tichého a znaleckého posudku doc. MUDr. Ilji Žukova, CSc. ze dne 21. 12. 2023, jakož i předložených lékařských zpráv, účastnického výslechu žalobce a svědeckého výslechu jeho ženy. Dovodil příčinnou souvislost mezi trestním stíháním žalobce a poškozením jeho zdraví, konkrétně vznikem xxx. Vlivem této poruchy a dalšího onemocnění byl nejprve ambulantně a posléze i formou hospitalizace léčen na xxx oddělení. Tato porucha trvá dodnes. Vedla k tomu, že následně byl žalobce shledán nezpůsobilým pro další výkon služby v armádě a z tohoto důvodu z armády propuštěn. V rovině profesní byl z tohoto důvodu postaven mimo službu (§ 9 zákona o vojácích z povolání). Dalšími zásahy byla sféra rodinná, nelze však odhlédnout od toho, že v průběhu trestního stíhání žalobce, které je předmětem tohoto řízení, došlo k dalšímu trestnímu stíhání žalobce z titulu pojistného podvodu a dále z důvodu pokousání jiné osoby psem žalobce. Trestní stíhání z pojistného podvodu se týkalo i jeho ženy, která v jeho důsledku přišla o zaměstnání. Dovodil z toho, že i tato další dvě trestní stíhání nutně musela přispět k celkové negativní atmosféře v rodině žalobce. Vycházel i z toho, že v ranních hodinách v bydlišti žalobce a jeho manželky byla provedena domovní prohlídka za situace, kdy bydlí v menší obci a o situaci věděla celá vesnice. Věc byla medializována, o čemž se na vesnici rovněž mluvilo. Rodina manželky žalobce vytvářela negativní atmosféru vůči němu. Navíc měl být vyslán na zahraniční studium do USA, k čemuž měl zpracované podklady, byly zajištěny i letenky a ubytování, v důsledku trestního

stíhání k výjezdu nedošlo. Další zásahy do roviny, například volnočasové či jiné osobnostní, tvrzeny nebyly.

10. Soud prvního stupně k tomu uvedl, že má za prokázanou rozsáhlou medializaci, poukázal však na judikaturu Nejvyššího soudu, například rozhodnutí pod sp. zn. 30 Cdo 1343/20 a 30 Cdo 4280/2011, podle nichž není-li dán excesivní způsob jednání orgánů činných v trestním řízení, které mohou mít za následek větší úkor později obžaloby zproštěné osoby, jako například nevybíravé či urážlivé chování příslušníků vyšetřujícího policejního či soudního orgánu či rozsah a způsob provedení, který výslovně či nepřímou vede k porušení presumpce nevinny a medializace případu jednak prostým důsledkem zásady, že princip presumpce nevinny byl narušen sdělovacími prostředky. Zde dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností, která újmu zakládá či zvyšuje. Žalobce žádnou excesivní medializaci netvrdil a soud jí ani nemá za prokázanou z provedeného dokazování. Poukázal i na to, že proti žalobci byla vedena v rozhodném období další trestní stíhání. V jednom z nich byl uznán vinným, což bylo taktéž medializováno. V tomto směru dobré jméno nebylo zasaženo pouze touto medializací o jeho trestním stíhání, které se ukázalo jako nezákonné, ale i trestním stíháním, které bylo ze strany orgánů činných v trestním řízení vedeno oprávněně a řádně. V tomto směru soud k medializaci případu jako jednomu z faktorů pro určení výše nemajetkové újmy nepřihlížel.
11. K poukazu žalobce na rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. 8. 2021, č. j. 29 C 2007/2017-286, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze pod sp. zn. 91 Co 16/2022, kdy v uvedeném řízení byla soudem přiznána výše odškodnění 1 021 250 Kč za situace, kdy poškozenému se již dostalo odškodnění ze strany žalované ve výši 81 250 Kč, uvedl, že soud prvního stupně vycházel z přepočtu 14 000 Kč na jeden měsíc trestního stíhání. Tento výpočet podle soudu prvního stupně není přiléhavý, neboť přepočet na jednotlivé roky trestního stíhání lze použít pouze při odškodnění nepřiměřené délky řízení. Naopak výši zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které skončilo zastavením či zproštěním obžaloby, nelze odvíjet od základní částky odškodnění za jeden rok trvání řízení, poukázal například na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30 Cdo 2256/2011. S poukazem na judikaturu Městského soudu v Praze, například pod č. j. 39 Co 78/2020-260, uvedl, že jediným jednotícím prvkem je požadavek, aby soudem přiznané zadostiučinění odpovídalo výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují.
12. Soud prvního stupně vycházel z toho, že trestní stíhání žalobce trvalo 7 let (od 3. 3. 2015 do 8. 2. 2022). Ve věci figurovali čtyři obvinění a bylo prováděno značné a rozsáhlé dokazování. Žalobci hrozil trest odnětí svobody až v délce 12 let. Věc porovnával s rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 19 C 304/2011 ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze pod sp. zn. 70 Co 27/2019. V porovnávaném případě trestní stíhání trvalo 5 let a 8 měsíců. Pokud se týká délky trestního stíhání a dopadu do sféry původního poškozeného, došlo k pozastavení výkonu advokacie v důsledku trestního stíhání na dobu několika let, což u žalobce paralelně odpovídá k přerušení, a i skončení jeho možného uplatnění v Armádě České republiky. Došlo tak k zásahu do sféry pracovní, osobní i zdravotní. Soud poukázal na zásadní dopady do několikaletého přerušení možnosti působení v armádě, a nakonec k nutnosti ukončení služebního poměru. Poukázal i na rozhodnutí Městského soudu v Praze pod sp. zn. 18 Co 273/2021, v němž došlo k odškodnění za trestní stíhání ve výši 1 000 000 Kč. Tato částka byla navýšena ze strany odvolacího soudu právě z důvodu excesivní medializace uvedeného případu, společenské dehonestace žalobce, poškození jeho pověsti a společenského postavení včetně profesního života. Poukázal i na judikaturu předloženou žalobcem, konkrétně rozhodnutí pod č. j. 29 C 207/2015-286 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze pod sp. zn. 91 Co 16/2022, kdy došlo k trestnímu stíhání za trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby u politicky významného činitele, kdy trestní stíhání mělo vliv na politickou kariéru žalobce v době komunálních voleb i voleb do

Senátu. Nebylo mu umožněno, aby fakticky kandidoval. Jednalo se o obdobně dlouhé řízení, vedené po dobu 6 let. Částka přesahující 1 000 000 Kč byla přiznána zejména proto, že došlo k nevratnému zásahu do další politické kariéry žalobce jako senátora na republikové úrovni i do politické kariéry na regionální úrovni. Bylo mu 61 let, byl senátorem, primátorem, kariéru rozvíjel od roku 1998 úspěšně. Jeho politická kariéra byla přerušena a fakticky zničena. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že je namístě žalobce odškodnit stejnou částkou, tedy rovněž 1 000 000 Kč. Přihlédl k tomu, že trestním stíháním v dané věci byla nenávratně zničena profesní dráha žalobce v Armádě České republiky za situace, kdy této kariéře věnoval celý aktivní život. Pouze v důsledku trestního stíhání byl poslán do dispozice a následně propuštěn z Armády ČR. Stejně tak došlo k zásahu do zdravotní sféry. Obdobná byla i délka trestního řízení. Za situace, kdy žalovaná již žalobci přiznala náhradu nemajetkové újmy 800 000 Kč a vyplatila mu ji, přiznal ještě částku 200 000 Kč.

13. K poslednímu požadavku na ušlý zisk, který měl představovat rozdíl mezi vypláceným výsluhovým příspěvkem a platem ředitele Ministerstva obrany či zástupce náčelníka Generálního štábu, soud prvního stupně uvedl, že žalobce vyzval k doplnění tvrzení o tom, že při obvyklém běhu okolností nebýt jeho trestního stíhání by žalobce dosáhl konkrétní pozice v rámci kariérního postupu u armády. Žalobce k tomu uvedl, že z jeho pozice po absolvování zahraničního studia by se stal xxx Generálního štábu České republiky. Soud však dovodil, že nelze postavit najisto, že by k tomuto kariérnímu postupu při obvyklém běhu událostí u žalobce fakticky došlo. Sám žalobce uvedl, že není schopen tyto skutečnosti najisto prokázat. K tomu navrhl výslech Ing. P.P. jako bývalého náčelníka generálního štábu, který měl pravomoc ke jmenování takového postupu. K tomu soud uvedl, že žalobce neprokázal, že by bylo možné takovou rekonstrukci možného vývoje kariérního postupu žalobce, nebýt jeho trestního stíhání, provést. Kariérní řád Armády České republiky neobsahuje zákonná ustanovení či zákonné povinnosti, při jejichž splnění by konkrétní osoba měla zajištěný konkrétní kariérní postup na konkrétní místo u Armády ČR. Vše je dáno pouze jednotlivými rozhodnutími orgánů Armády ČR. Jinými slovy, nejednalo by se ze zákona o konkrétní podmínky, při jejichž splnění by musel logicky nastat kariérní postup. Neexistuje totiž žádný zákonný předpoklad kariérního postupu ani zákonné podmínky, které by k němu vedly. Již z tohoto důvodu nelze dospět k závěru, že by bylo možno fakticky rekonstruovat konkrétní místo, na které by žalobce fakticky dosáhl v tom kterém okamžiku. K paralelám s dalšími subjekty, na které poukazoval žalobce, soud prvního stupně uvedl, že šlo o subjekty od žalobce odlišné, s jinými charakterovými znaky, s jiným vzděláním, s jiným přístupem ke službě v armádě. Nelze paralelně směřovat k tomu, že dosáhl-li tento od žalobce odlišný subjekt uvedeného kariérního zařazení, stalo by se to i žalobci. K paralele mezi postavením žalobce a jeho následným vzděláváním v zahraničním studiu předložil přípis Ministerstva obrany, z něhož nevyplývá, že by k takovému kariérnímu postupu došlo vždy. Naopak z tabulek mezi léty 2009–2022 vyplývá, že i po návratu z uvedených studií značné množství vojáků absolvujících studium zůstalo na stejné pozici jako před odjezdem. Ke kariérnímu postupu došlo spíše ojediněle. Nelze tak dospět k závěru, že při obvyklém běhu událostí by k takovému kariérnímu postupu žalobce, v jehož důsledku by se stal xxx Generálního štábu Armády České republiky, došlo. Soud prvního stupně k tomu proto neprováděl ani žádné další dokazování a návrh v této části zamítl.
14. Z přiznaných částek žalobci přiznal i zákonný úrok z prodlení. K uplatnění nároku u žalované došlo ke dni 14. 6. 2022, půlroční doba k možnému projednání nároku uplynula dnem 14. 12. 2022 a ode dne následujícího tak žalovaná byla v prodlení s plněním peněžitého dluhu.
15. O nákladech řízení rozhodl dle § 142 odst. 3, § 146 odst. 2, § 151 odst. 3 o. s. ř.
16. Proti tomuto rozsudku podali odvolání jak žalobce, tak i žalovaná. Odvolání žalobce směřovalo proti zamítavému výroku III a výroku o nákladech IV, odvolání žalované směřovalo proti

vyhovujícím výroku II a výroku IV o náhradě nákladů řízení. Žalovaná své odvolání v průběhu odvolacího řízení vzala zpět.

17. Žalobce navrhl buď zrušení rozsudku soudu prvního stupně, případně aby soud rozhodl, že řízení se do částky 5 812 011 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 21. 12. 2022 do zaplacení zastavuje, žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 17 867 408,24 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 21. 12. 2022 do zaplacení, částku rovnající se zákonnému úroku z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 1 312 840,76 Kč od 15. 12. do 21. 12. 2022 do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Dále požadoval, aby žalovaná byla povinna hradit žalobci měsíčně 62 648 Kč k 15. dni v měsíci v období od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2026 a od 1. 1. 2027 do dožití pravidelně částku 13 984 Kč. Odkázal na odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d), e) a g) o. s. ř. K nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu rekapituloval, že mu ze strany žalované byla přiznána částka 800 000 Kč, kterou soud prvního stupně svým rozhodnutím navýšil o 200 000 Kč. V první řadě se neztotožnil s tím, že by odškodnění nebylo možno odvíjet od jednotlivých měsíců trestního stíhání. Uvedl, že soud prvního stupně žalobci přiznal nižší náhradu, než která byla přiznána v jím uváděném rozhodnutí pod sp. zn. 91 Co 16/2022. Uvedl, že s každým dalším měsícem se umocňuje pocit bezmoci a snižuje se naděje na spravedlivé zastavení trestního stíhání. Má-li být účelem zadostiučinění i kompenzace útrap prožitých při trestním stíhání, je nezbytné přihlížet i k délce trestního stíhání. Navíc délka trestního stíhání nebyla přiměřená. Byť ve věci figurovali čtyři obvinění a bylo prováděno značné a rozsáhlé dokazování, důkazní situace byla nezměněna a žalobce od počátku navrhoval zastavení trestního stíhání. Nesouhlasil ani s tím, že by nebylo možno přihlížet k medializaci věci. Ta sice nebyla excesivní, byla však výrazným faktorem pro míru zásahu do pověsti a psychického stavu žalobce. Zdůraznil, že v diskusích k článkům docházelo i k volání po trestu smrti žalobce. Soud prvního stupně podle žalobce nedostatečně zohlednil ztížení společenského uplatnění žalobce v důsledku trvalého psychického onemocnění, způsobeného nezákonným trestním stíháním. Soud prvního stupně neprovedl znalecký posudek pro vyčíslení náhrady za ztížení společenského uplatnění znalkyně MUDr. Olgy Škodové. Poukázal na vyčíslení náhrady za ztížení společenského uplatnění částkou 772 312 Kč, je tak zjevné, že přiznaná částka 1 000 000 Kč na nemajetkové újme nemůže být dostačující. Ve srovnávaném případě, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 91 Co 16/2022, poškozený neutrpěl újmu na zdraví. Nesouhlasil ani se zamítavým rozhodnutím ohledně ušlého zisku. Soudu prvního stupně vytýkal, že dostatečně nevysvětlil, proč by nebylo možno postavit najisto, že při obvyklém běhu událostí by došlo k žalobcem nastíněnému kariérnímu postupu. Soud pochybil, jestliže v tomto směru neprovedl navržený důkaz, konkrétně výsledkem Ing. P.P.. Právě tento důkaz je klíčový pro prokázání toho, že nebyl trestního stíhání žalobce, došlo by k jeho kariérnímu postupu tak, jak žalobce tvrdil. Nepopřel, že nemůže s jistotou prokázat, na jaké konkrétní místo by pokračoval. Nicméně posun na pozici zástupce náčelníka generálního štábu je pouze minimální z více možných kariérních postupů. Stát musí odpovídat nejen za způsobenou nemajetkovou újmu, ale i za škodu v podobě ušlého zisku, způsobeného zničením kariéry. Podle žalobce by vysoká míra pravděpodobnosti kariérního postupu byla prokázána, provedl-li by soud všechny žalobcem navrhované důkazy. V tomto smyslu poukázal například na nález Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 417/21.
18. Při jednání odvolacího soudu žalobce prostřednictvím svého zástupce uvedl, že v době ukončení trestního stíhání mu bylo 53 let. Poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 379/2023 a kauzální nexus v souvislosti s duševní poruchou. U žalobce došlo ke ztrátě lepší budoucnosti, neoprávněný zásah mu zničil celou kariéru. Poukázal na to, že soud prvního stupně se nevypořádal s neprovedenými důkazy, konkrétně navrhovaným výsledkem Ing. P.P. a znaleckým posudkem znalkyně MUDr. Škodové. Poukázal i na příčinnou souvislost včetně zahájení trestního stíhání. To vedlo k tomu, že nebyl vyslán na americkou univerzitu. Jeho kariéra nemůže pokračovat, protože je vojensky neschopen. Žalobce sám k tomu doplnil, že již dříve byl

vyslán do zahraničí, konkrétně byl v Bosně a v Afghánistánu. Stát jej poškodil, ačkoliv své práci věnoval většinu času. Stalo se například to, že bývalí kamarádi mu chtěli zakázat vstup do budovy generálního štábu. Bylo pro něj nemožné chodit například i na akce v Xxx, protože všichni se pamatují, že něco ukradl. Ministr následně vyhodil z práce i jeho ženu. Oba tak ztratili práci. Mělo to dopad na jeho zdraví. Aby byl ve fungujícím stavu, musí brát léky. Má dvě vlastní dcery, před stíháním s nimi byly vztahy vřelé, na jejich vztahy to však mělo vliv. Ve společné domácnosti tehdy s nimi žily děti jeho ženy.

19. Žalovaná navrhlá potvrzení napadeného rozsudku. Uvedla, že škoda na zdraví nebyla uplatněna jako samostatný nárok. Od počátku šlo o dopad jako jednu z okolností následků trestního stíhání. Kariérní postup z provedení dokazování nevyplývá, neboť valná většina absolventů na stejné pozici také skončila v rámci skončení služebního poměru na dobu určitou.
20. Odvolací soud poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu odvolání žalobce, postupem dle § 212, § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř., a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je důvodné pouze částečně.
21. Žalobce se v důsledku nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 odškodňovacího zákona domáhal celkem tří nároků, **náhrady imateriální újmy** v důsledku nezákonného trestního stíhání a dále **náhrady skutečné škody**, jednak představované tzv. obhajným a dále ušlým ziskem.
22. Odvolací soud se v první řadě zabýval nárokem na **odškodnění imateriální újmy**. Podle § 31a odškodňovacího zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu (odstavec 1). Zadostiučinění se poskytuje v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo (odstavec 2).
23. Ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu k této otázce, např. rozsudku tohoto soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, či aktuálněji rozsudku tohoto soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, platí, že „*výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zájmu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu. Nebude-li možné postupovat ani podle jiného případu náhrady nemajetkové újmy, je třeba stanovit přiměřené zadostiučinění v takové výši, která bude odpovídat ekonomické realitě České republiky a tomu, co by obecně bylo vnímáno jako spravedlivé (např. s ohledem na cenovou úroveň nebo výši průměrné mzdy). V každém případě je primárně na žalobci, aby zvolil přesvědčivé srovnání, podle kterého jeho újma z hlediska spravedlnosti není menší než újma jiná, za kterou se přiznává minimálně žalovaná částka“.*
24. Odvolací soud ze shora uvedených důvodů souhlasí se soudem prvního stupně v jeho závěru, že odškodnění a jeho výši je třeba odvíjet od výše zadostiučinění, přiznaného ve věcech, v

podstatných znacích se shodujících, a nikoli od částek za jeden rok délky řízení, k čemuž se přikláněl žalobce v odvolání. V dané věci soud prvního stupně při posuzování míry satisfakce, které by se žalobci mělo dostat za proti němu nezákonně vedené trestní řízení, které skončilo pravomocným zastavením řízení, vycházel z toho, že trestní stíhání žalobce trvalo od 3. 3. 2015, kdy mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, do 8. 2. 2022, kdy bylo řízení pravomocně zastaveno, tedy zhruba 7 let. S ohledem na skutky, které mu byly kladeny za vinu (dle § 220 odst. 1, 3; § 329 odst. 1, 3, a dále § 220 odst. 1, 3; § 329 odst. 1, 3 ve stadiu pokusu – dle § 21 trestního zákona) byl v případě odsouzení ohrožen vysokou sazbou trestu odnětí svobody v délce až 12 let. Žalovaná jej z tohoto titulu odškodnila částkou 800 000 Kč. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že trestní stíhání u žalobce zasáhlo sféry zdravotní, pracovní a rodinné, přičemž nejvýznamnější byl zásah do zdraví žalobce ve spojitosti se schopností vykonávat zvolenou profesi. V důsledku nezákonného trestního stíhání (s ohledem i na jeho další trestní stíhání ve srovnatelné době dle znalce doc. MUDr. Žukova převážně v důsledku daného trestního stíhání) u žalobce došlo ke vzniku xxx, léčen byl a stále je ambulantně s jednou hospitalizací na xxx oddělení. Důsledkem onemocnění posléze byla i jeho nezpůsobilost výkonu služby v Armádě ČR, která vedla k jeho propuštění z armády. V jeho osobním životě ve spojení se zásahy do této sféry však nelze pominout, že v průběhu daného trestního stíhání byl žalobce trestně stíhán ještě dvakrát, konkrétně spolu s manželkou pro pojistný podvod, tedy pro úmyslnou trestnou činnost, a dále pro pokousání další osoby jeho psem. Soud prvního stupně k tomu uvedl, že nejen dané nezákonné trestní stíhání, ale i tato dvě další trestní stíhání (odvolací soud v tomto směru zdůrazňuje, že zákonná), způsobiley negativní atmosféru v rodině žalobce, ale i v blízkém okolí, které, počínaje domovní prohlídkou, bylo o trestním stíhání žalobce zpraveno.

25. Žalobce v tomto směru poukazoval i na rozsáhlou medializaci jeho nezákonného trestního stíhání. Soud prvního stupně s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu (např. rozhodnutí pod sp. zn. 30 Cdo 1343/20 či 30 Cdo 4280/2011) uzavřel, že za situace, kdy v řízení nebylo prokázáno (a ani tvrzeno) excesivní jednání za strany orgánů činných v trestním řízení, dochází k přetržení příčinné souvislosti mezi vedením trestního stíhání a skutečností (medializací), která újmu zvyšuje. Odvolací soud s tímto závěrem soudu prvního stupně rovněž souhlasí, neboť je v souladu s konstantní judikaturou k této otázce, odvolací soud v tomto směru kromě judikatury, uváděné již soudem prvního stupně, poukazuje i na rozsudek téhož soudu ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 30 Cdo 2235/2017. Shodně se soudem prvního stupně odvolací soud poukazuje i na medializaci trestního stíhání, týkající se pojistného podvodu, kde byl žalobce uznán vinným.
26. Jak shora uvedeno, soud prvního stupně při úvaze o výši odškodnění imateriální újmy správně vycházel z výše odškodnění, které se žadatelům dostalo v obdobných případech. Jako srovnávací materiál zvolil rozsudek téhož soudu, sp. zn. 19 C 304/2011, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. 70 Co 27 /2019. V řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání tam trvalo 5 let a 8 měsíců, došlo však k významným dopadům do pracovní sféry poškozené, které byl pozastaven výkon advokacie, což odpovídá nejprve přerušení a potom ukončení kariéry žalobce v armádě. Odškodnění tohoto nároku bylo přiznáno částkou 605 500 Kč. V dané věci trestní stíhání trvalo déle, žalobce byl stejně jako žalobce v dané věci významně zasažen v oblasti pracovní, a na rozdíl od porovnávané věci byl významně zasažen i v oblasti zdravotní. Na druhou stranu byl, opět na rozdíl od porovnávané věci, pravomocně uznán vinným z úmyslné trestné činnosti, a z toho odvolací soud dovozuje přiměřenost odškodnění, jemuž se mu celkem dostalo. Žalobci přiznaná částka ve výši 1 000 000 Kč byla přiznána v řízení, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 18 Co 273/2021, za situace, kdy v řízení byla na rozdíl od dané věci zjištěna excesivní medializace případu, i u tohoto žalobce došlo v důsledku trestního stíhání k rozvinutí xxx. Ve věci, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 91 Co 16/2022, trvalo nezákonně vedené trestní stíhání poškozeného jako politicky významně činné osoby 5 let a 3 měsíce, došlo k významnému dopadu jak do jeho politické kariéry, která byla prakticky zničena, tak i do zdravotní sféry, a byl

odškodněn částkou 1 000 000 Kč. Obdobně žalobce v dané věci byl v důsledku trestního stíhání nejprve tzv. dán do dispozice a později pro zdravotní nezpůsobilost v souvislosti s trestním stíháním propuštěn z armády ČR.

27. Odvolací soud k těmto srovnávacím materiálům uvádí, že ve všech těchto případech trvalo trestní stíhání poškozených kratší dobu než v dané věci. Na druhou stranu je však třeba zohlednit i okolnost, že žalobce, na rozdíl od poškozených ve srovnávaných případech, nebyl osobou bezúhonnou, odvolací soud v tomto směru zdůrazňuje nikoli jeho trestní stíhání pro únik jeho psa, který pokousal jinou osobu, protože šlo o nedbalostní trestný čin, ale trestní stíhání pro úmyslnou trestnou činnost, již je spáchání pojistného podvodu, kdy v řízení, vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod č. j. 5 T 9/2015-264, byl žalobce uznán vinen přečinem pojistného podvodu. I této okolnosti musí přiznané odškodnění odpovídat, a proto je v daném případě přiléhavé, dostalo-li se žalobci s ohledem na délku trestního stíhání nižšího odškodnění než ve srovnávaných případech. Odvolací soud v tomto směru rovněž odkazuje na konstantní rozhodovací praxi, reprezentovanou např. nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2024, sp. zn. II. ÚS 2241/24, či nálezem ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2551/13, kdy Ústavní soud zdůraznil, že při odškodnění je třeba zohlednit i okolnost, zda se jednalo o nemajetkovou újmu, způsobenou nezákonným trestním stíháním bezúhonné a morálně čisté osobě, nadto zastávající významnou veřejnou funkci, oproti ostatním. V dané věci však o žalobci v tomto smyslu hovořit nelze, protože byl pravomocně uznán vinným z přečinu pojistného podvodu. Za této situace je odškodnění, které se žalobci dostalo jednak mimosoudně žalovanou, a dále soudem prvního stupně, všem okolnostem, včetně zdravotních následků, věci přiléhavé.
28. V otázce zdravotních následků žalobce, jak vyplývá z předložených znaleckých posudků převážně v důsledku tohoto nezákonně vedeného trestního stíhání, odvolací soud souhlasí se žalovanou v tom, že dle provedeného dokazování uplatňované ztížení společenského uplatnění představuje samostatný nárok na náhradu škody na zdraví, který však takto nebyl uplatněn ani návrhem na předběžné projednání nároku u žalované, ale ani žalobou a je jinou náhradou než dle odškodňovacího zákona. Žalobce u žalované uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy, způsobené nezákonným rozhodnutím, konkrétně požadoval náklady právního zastoupení, náhradu ušlého platu a zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Žalobou se potom shodně domáhal náhrady škody z titulu nezákonného trestního stíhání, konkrétně nákladů právního zastoupení, náhrady ušlého platu a zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Odvolací soud v tomto smyslu odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1606/2012. V důsledku toho se odvolací soud podrobněji nezabýval žalobcem předloženými znaleckými posudky a zprávami, týkajícími se jeho zdravotního stavu, nesporný zásah do zdravotního stavu žalobce zásadně zohlednil při úvaze o výši nemateriální újmy.
29. Obdobně lze vztáhnout i k žalobcem v odvolání zmiňované nepřiměřené délce řízení jako k nároku, který nebyl v řízení samostatně uplatněn ani žalobou, a nebyl uplatněn ani u žalované v rámci předběžného uplatnění nároku. Žalobce z tohoto důvodu v průběhu řízení nepožadoval žádné odškodnění jakoukoli formou, a to ani v rámci závěrečných návrhů.
30. Odvolání žalobce formálně směřovalo i proti rozhodnutí soudu prvního stupně **o nákladech právního zastoupení**. Za situace, kdy žalobce proti zamítavému výroku v odvolání nenamítal žádné konkrétní skutečnosti, a odvolací soud v posouzení tohoto nároku soudem prvního stupně v jeho zamítavé části neshledává žádné pochybení, odvolací soud ohledně tohoto nároku souhlasí s rozhodnutím soudu prvního stupně a pro stručnost na podrobné odůvodnění odkazuje.
31. Odvolání žalobce směřovalo i proti rozhodnutí soudu prvního stupně **o náhradě ušlého zisku**. Soud prvního stupně tento nárok bez provedení oběma stranami navrhaného dokazování zamítl

s tím, že provedení rekonstrukce možného vývoje kariérního postupu žalobce v Armádě ČR, je fakticky neproveditelné, neboť kariérní řád Armády ČR neobsahuje žádné specifické podmínky kariérních postupů vojáků z povolání. Žalobce s tímto závěrem v odvolání polemizuje s poukazem na neprovedení jeho důkazního návrhu na výslech svědka, tehdejšího náčelníka Generálního štábu Ing. P.P., který mohl plánovaný kariérní postup žalobce potvrdit. I žalovaná však k trvání pracovního poměru, po 31. 12. 2017 (kdy měl skončit služební poměr žalobce, uzavřený na dobu určitou) měla důkazní návrhy, kromě výsledku Ing. P.P. navrhovala i výslech bývalého ministra obrany Stropnického, a dále výslech náčelníka Generálního štábu Armády ČR Ing. J.B.. Obecně platí, že závěr o neprokázání prokazované skutečnosti lze učinit pouze tehdy, je-li tato skutečnost reálně zcela nemožná, či byla-li v řízení jinými již provedenými důkazy vyvrácena. V dané věci však odvolací soud s ohledem na návrhy obou stran již v řízení před soudem prvního stupně a nyní na odvolací námitky žalobce nemohl dospět k jinému závěru, než že bez provedení dokazování nelze postavit na jisto, že s vysokou mírou pravděpodobnosti, tak jak má na mysli judikatura k této otázce (např. nález Ústavního soudu ze dne 30. 11. 2020, sp. zn. I. ÚS 922/18), by se žalobcem nebyl prodloužen pracovní poměr a nepostoupil by na jím uváděnou pozici zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR. Závěr soudu prvního stupně o nedůvodnosti nároku žalobce na ušlý zisk je tak skutkově nepodložený a v důsledku toho nepřezkoumatelný.

32. Odvolání žalobce směřovalo proti výroku III napadeného rozsudku, jímž soud prvního stupně zamítl žalobu do částky 17 632 607,74 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 21. 12. 2022 do zaplacení a dále pravidelné měsíční renty ve výši 62 648 Kč, splatné k 15. dni v měsíci v době od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2026 a pravidelné měsíční renty ve výši 13 984 Kč, splatné rovněž k 15. dni v měsíci od 1. 1. 2027 do dožití. Částka 17 632 607,74 Kč sestává z částky 13 500 000 – imateriální újmy, částky 27 740,77 Kč – nákladů obhajoby a částky 4 132 607,44 Kč – ušlého zisku. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek v tomto výroku do částky 13 527 740,77 Kč jako správný dle § 219 o. s. ř. potvrdil. Do částky 4 104 866,97 Kč spolu s měsíčními rentami ve výši 62 648 Kč od 1. 1. 2024 do 31. 12. 2026 a ve výši 13 984 Kč od 1. 1. 2027 do dožití postupem dle § 219a odst. 1, písm. b/, odst. 2 o. s. ř. zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.). Ve výroku I zůstal rozsudek nedotčen (§ 206 odst. 1, 2 o. s. ř.).
33. Na soudu prvního stupně bude, aby po provedeném dokazování opětovně rozhodl o nároku žalobce na ušlý zisk, vázán právním názorem odvolacího soudu o zabývání se vysokou mírou pravděpodobnosti pokračování žalobce v jeho poměru po 31. 12. 2017 a služebním postupu včetně nutnosti rozhodnutí o této otázce po řádně provedeném dokazování (§ 226 odst. 1 o. s. ř.). V novém rozhodnutí soud prvního stupně rozhodne i o nákladech řízení včetně tohoto odvolacího (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).
34. Žalovaná své odvolání proti výrokům II a IV před rozhodnutím odvolacího soudu vzala výslovně zpět a odvolací soud z tohoto důvodu odvolací řízení postupem dle § 207 odst. 2 o. s. ř. zastavil, aniž se zabýval přezkumem věcné správnosti rozsudku v napadené části. Protože při vyhlášení rozsudku uvedl, že řízení zastavuje pouze v části výroku IV, zjevnou nesprávnost, spočívající v neuvedení výroku II, odstranil opravným usnesením (§ 164 o. s. ř.), zapracovaným již do textu tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku, výroku I ohledně částky 13 500 000 Kč je přípustné dovolání, jestliže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí

závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Ohledně částek 27 740,77 Kč a 4 132 607,74 Kč není proti výroku II dovolání přípustné.

Praha 11. prosince 2024

JUDr. Jiří Cidlina v. r.
předseda senátu